

Arrest

nr. 194 932 van 13 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Bengaalse nationaliteit en bent u op 12 maart 1997 geboren in het dorp Kalaimara, gelegen in het district Madaripur te Bangladesh. U ging er naar school tot de vierde klas. Nadien hielp u uw vader met het bewerken van jullie landbouwgrond en werkte u ongeveer een half jaar in de bouwsector.

Nadat uw grootvader stierf, erfden uw vader en zijn broer S. A. een stuk land. In 2011 hadden uw vader en zijn broer een conflict omwille van het stuk land. Op 17 februari 2011 wilde uw vader naar het stuk landbouwgrond gaan, maar uw oom probeerde hem te stoppen. Uw oom eiste het hele stuk grond

immers op. Vervolgens heeft uw oom, samen met zes of zeven andere mensen, uw vader met een stok geslagen waarna uw vader doodviel. U was bij dit incident aanwezig en werd geslagen op uw been. Nadien wilde u klacht indienen bij de politie maar deze werd niet aanvaard. Uw oom is immers lid van Awami League (AL) en heeft goede banden met de politie. Een leider van AL, S. K., zou de politie hebben opgebeld en hen gezegd hebben dat ze uw klacht niet mochten aanvaarden. Daarnaast ging u samen met uw ooms langs moederskant naar de chairman, maar ook hij kon jullie niet helpen. U was woedend en zei aan uw oom dat u actie zal ondernemen tegen hem wanneer AL niet meer aan de macht is. Nadien waren u en uw broer bang om naast uw oom te leven en gingen jullie bij jullie oom, M. M., langs moederskant wonen. Hij woonde in het dorp Madra, gelegen op een uur wandelen van uw dorp. Uw oom S. A. kwam enkele keren naar het huis van oom M. M. en zei dat u en uw broer terug in jullie huis konden gaan wonen. Jullie deden dit niet aangezien jullie schrik hadden. Uw oom had jullie vader immers vermoord.

Ongeveer tien tot twaalf dagen na de dood van uw vader bedreigde uw oom u en uw broer. Hij zei dat hij jullie zou vermoorden als jullie niet van het stuk grond zouden blijven. Uiteindelijk verliet u uw dorp op 28 juni 2011 en reisde u met uw broer naar Dhaka. Iemand van jullie dorp zag jullie in Dhaka en bracht jullie oom S. hiervan op de hoogte. Enige tijd later werd u door uw neef J. terug naar het huis van oom S. in Kalaimara gebracht en lieten ze jullie niet meer gaan. U en uw broer konden echter via een raam ontsnappen uit het huis. Vervolgens gingen jullie naar het huis van oom M. M.. Hij bracht jullie naar de woning van zijn schoonfamilie waar jullie drie dagen verbleven. U vernam dat uw oom S. en neef J. jullie kwamen zoeken in het huis van oom M. M.. Uiteindelijk keerden u en uw broer terug naar Dhaka waar jullie tot 20 november 2011 verbleven.

U verliet Bangladesh op 20 november 2011, wanneer u veertien jaar oud was, met behulp van een smokkelaar. Uw oom, M. M., bracht u en uw broer met hem in contact. U reisde vervolgens samen met uw broer en de smokkelaar naar India waar u tot mei 2012 verbleef. U besloot om India te verlaten omdat u er illegaal was en schrik had om teruggestuurd te worden naar Bangladesh. Omwille van financiële redenen liet u uw broer achter in India. Nadat u India verliet, ging u naar Pakistan waar u uiteindelijk tot oktober 2013 in Karachi verbleef. Vervolgens reisde u naar Iran en Turkije waar u telkens ongeveer een jaar lang verbleef. Op 8 april 2015 verliet u Turkije en reisde u onder andere via Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar België waar u op 17 augustus 2015 aankwam. Op 18 augustus 2015 diende u een asielaanvraag in.

U verklaart dat uw oom M. M. ongeveer sinds oktober 2015 in de gevangenis verblijft omdat er een lijk voor zijn woning werd gevonden en hij beschuldigd wordt van moord.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: twee briefomslagen, uw geboorteakte, uw nationality certificate, een overlijdensakte van uw vader en een fotokopie van uw landeigendom.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

Er kan door verschillende opeenvolgende vaststellingen van leugenachtige, vage en incoherente verklaringen immers geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw asielrelaas en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient het CGVS op te merken dat u geen enkel overtuigend document ter ondersteuning van uw identiteit of asielrelaas voorlegde. Ter ondersteuning van uw identiteit legde u uw geboorteakte en een nationality certificate neer. Hierover dient het CGVS het volgende op te merken. Ten eerste kunnen deze geboorteakte en nationality certificate niet als een doorslaggevend bewijsdocument van uw identiteit worden beschouwd aangezien hier geen foto op staat en dit toch wel een essentieel element is om uw identiteit te staven. Ten tweede legde u incoherente en tegenstrijdige verklaringen af omtrent de voorgelegde geboorteakte. Zo verklaarde u dat u reeds tijdens uw verblijf in Bangladesh over een geboorteakte beschikte om toegelaten te worden tot school, maar blijkt uit de door u voorgelegde geboorteakte dat u pas op 29 oktober 2015 werd geregistreerd (zie groene map, gehoorverslag CGVS p.3/21). Het is dan ook uiterst eigenaardig dat u verklaarde dat u voor deze datum al over een geboorteakte zou beschikt hebben en bijgevolg reeds geregistreerd werd. Daarnaast verklaarde u meermaals dat de chairman van de union Jhaudi, A. H. heet en hij nog steeds chairman is (zie gehoorverslag CGVS p.7;13-14/21). Deze verklaringen zijn echter opnieuw tegenstrijdig met de informatie op de geboorteakte. Hierop staat immers vermeld dat de chairman van de union Jhaudi, MD S. I. heet. Geconfronteerd met deze tegenstrijdige informatie, wist u hiervoor geen verklaring te geven en haalde u aan dat de chairman misschien een andere naam heeft (zie gehoorverslag CGVS

p.14/21). Aangezien verder uit de door u voorgelegde overlijdensakte en het nationality certificate blijkt dat deze werden ondertekend door chairman MD S., en in het nationality certificate geschreven staat dat u persoonlijk gekend bent door MD S. I., is dit geen afdoende verklaring voor zulke onwetendheid. Betreffende het nationality certificate (d.d 29/10/2015) dient het CGVS verder op te merken dat hierin vermeld staat dat u een permanente burger van Bangladesh bent en inwoner van de union. Opnieuw stemmen uw verklaringen niet overeen met de inhoud van het door u voorgelegde document. U verklaarde immers dat u Bangladesh in 2011 reeds verliet omdat u vreest vermoord te worden door uw oom. Ook hieromtrent was u niet in staat om het CGVS van een aannemelijke uitleg te voorzien. Bovendien gaf u aan dat u niet eens wist wat in de overlijdensakte geschreven staat (zie gehoorverslag CGVS p.15/21). Daarnaast kende u de inhoud van het door u voorgelegde nationality certificate niet. Als verklaring hiervoor gaf u aan dat de documenten die werden opgesteld in het Engels niet kon lezen. Dit vormt echter geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid omtrent de inhoud van de door u voorgelegde documenten. U verblijft immers al enige tijd in België en kon hiervoor hulp van andere mensen inroepen. **Bijgevolg wijst dit gebrek aan interesse in de door u voorgelegde documenten dan ook op een desinteresse in uw asielaanvraag. Ten slotte dient er verwezen te worden naar de informatie waarover het CGVS beschikt dat valse documenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Bangladesh (zie COI focus blauwe map). Uit het voorgaande dient het CGVS dan ook te besluiten dat u uw identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt en bestaat het vermoeden dat u uw ware identiteit wilt achterhouden voor de Belgische asielinstanties. Verder stelt het CGVS, gezien het geheel van bovenstaande argumenten, dat er geen geloof gehecht kan worden aan de documenten die u voorlegde. Gezien u geen authentieke documenten voorlegt in het kader van uw asielaanvraag, hier een beperkte interesse in vertoont en u uw identiteit niet aannemelijk maakte, wordt uw geloofwaardigheid reeds ernstig aangetast.**

Daarnaast stelt het CGVS vast dat u onware verklaringen aflegde over de plaatsen waar u afgelopen jaren hebt verbleven. In de eerste plaats was u tegenstrijdig en onduidelijk over uw verblijfplaatsen in Bangladesh. Zo blijkt uit de verklaringen die u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft afgelegd, dat u tot twee maanden voor uw vertrek uit Bangladesh in Madaripur woonde en u nadien in Dhaka verbleven hebt. Gezien u aangaf dat u Bangladesh verliet op 20 november 2011, kan het CGVS concluderen dat u tot september 2011 woonachtig was in Madaripur (zie verklaring DVZ punt 10 en 37). Het is dan ook uiterst eigenaardig dat u tijdens het gehoor bij het CGVS aangaf dat u tot 28 juni 2011 in uw dorp Kalaimara verbleven hebt en u nadien naar Dhaka ging. Hieruit blijkt immers dat u ongeveer vijf maanden lang in Dhaka verbleven hebt. Nadat u hiermee geconfronteerd werd, stelde u plots dat u uw dorp op 28 juni 2011 verliet, de zoon van uw oom S. A. u kwam opzoeken in Dhaka en hij u terug naar uw dorp bracht. Zij zouden u niet meer laten gaan. Uiteindelijk kon u hier ontsnappen en keerde u drie dagen later terug naar Dhaka (zie gehoorverslag CGVS p.4/21). Dit is een loze verklaring waar het CGVS geen geloof aan hecht. U maakte hier immers geen melding van tijdens het invullen van uw verklaringen bij de DVZ of de vragenlijst van het CGVS. Ook gaf u dit niet eerder aan tijdens het gehoor bij het CGVS, en stelde u duidelijk dat u tot 28 juni 2011 in uw dorp verbleef en u nadien naar dhaka ging (zie gehoorverslag CGVS p.4/21).

Verder was u niet in staat om enig begin van bewijs voor te leggen waaruit blijkt dat u Bangladesh daadwerkelijk in november 2011 verliet, noch van de plaatsen waar u nadien zou verbleven hebben. Hierdoor vermoedt het CGSV ten zeerste dat u onware verklaringen aflegde in verband met uw voormalige verblijfplaatsen. U verklaarde immers dat u voor langere periodes in India, Pakistan, Iran en Turkije te hebben verbleven maar kon ter ondersteuning van deze bewering geen enkel document neerleggen (zie gehoorverslag CGVS p.8-9/21).Voorgaande verklaringen en het gebrek aan bewijs van uw eerdere verblijfplaatsen, ondermijnen uw geloofwaardigheid dan ook verder.

Voorts stelde u dat u Bangladesh samen met uw broer S., verliet op 20 november 2011. Volgens uw verklaringen was u destijds veertien jaar oud. U verklaarde dat u nadien in India ging wonen met uw broer. Uiteindelijk verliet u India op 10 mei 2012 en bleef uw broer er wonen. Vervolgens verbleef u steeds enkele maanden tot langer dan een jaar in Pakistan, Iran en Turkije. Opmerkelijk is dat u zich nog steeds de precieze data herinnert van uw verblijf in deze landen (zie verklaring DVZ punt 37 en gehoorverslag CGVS p.5-6/21). U gevraagd naar hoe u al deze exacte data kende, verklaarde u dat u zich al deze data herinnert omdat u met behulp van een smokkelaar reisde en u steeds werd verteld op welke dag u het land ging verlaten. Vervolgens werd u gewezen op het feit dat u in 2011 amper veertien jaar oud was en het dan ook eigenaardig is dat u zich nog steeds alle data herinnert, en gaf u aan dat u nadat u Bangladesh verliet uw vrienden vertelde op welke data u Bangladesh verliet en hoelang u ergens verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.6/21). Hieraan kan het CGVS geen geloof hechten. **Het vertoont echter een uiterst ingestudeerde indruk wat doet vermoeden dat u geen correcte verklaringen aflegt. Dit vermoeden wordt dan ook bevestigd door het volgende. Uit uw vriendenlijst op facebook bleek immers dat u bevriend was met 'MD S.' en deze persoon tot op**

heden in Bangladesh verblijft (zie blauwe map). Tijdens het gehoor bij het CGVS werd u de profielfoto van 'MD S.' getoond. In tegenstelling tot de informatie die op facebook beschikbaar is over deze persoon, verklaarde u dat deze persoon A. heet en hij een vriend van u is die in Turkije verblijft. U gewezen op het feit dat deze persoon op facebook S. heet, wat overeenkomt met de naam van uw broer met wie u Bangladesh in 2011 zou hebben verlaten, geeft u aan dat hij zijn naam misschien heeft veranderd. Deze gelijkaardige verklaring die u ook eerder gebruikte wanneer u geconfronteerd werd met een andere naam van uw chairman, komt opnieuw niet geloofwaardig over. Bovendien blijkt uit het facebookprofiel dat deze persoon ten tijden van het gehoor bij het CGVS op 21 juni 2016, in Bangladesh verbleef. Uit een bericht dat hij op facebook plaatste op 25 juni 2016 blijkt verder dat hij enkele maanden geleden startte met naar school te gaan in Madaripur (zie blauwe map), de regio waar u beweert vandaan te komen. **Gezien u leugenachtige verklaringen omtrent dit facebookprofiel aflegde, deze persoon dezelfde naam heeft als uw broer en hij in Madaripur verblijft, ondermijnt dit uw bewering dat uw broer samen met u Bangladesh diende te ontvluchten verder.**

Verder verklaarde u dat uw oom S. uw vader vermoordde en deze oom tot AL behoorde waardoor u geen hulp kon invoeren van de Bengaalse politiediensten. Vooreerst dient u gewezen te worden dat uw geloofwaardigheid reeds ernstig werd ondermijnd en u geen enkel overtuigend document neerlegde ter ondersteuning van deze verklaringen. Indien uw vader daadwerkelijk overleden zou zijn, zou u immers in staat zijn een authentieke overlijdensakte neer te leggen. Echter werd reeds eerder vastgesteld dat de authenticiteit van de door u neergelegde overlijdensakte ernstig betwijfeld kan worden en dit omwille van uw gebrekkige kennis van dit document.

Daarnaast legde u geen enkel document neer ter ondersteuning van de politieke activiteiten van uw oom. Ook uw verklaringen konden het CGVS niet overtuigen van zijn politieke activiteiten. Zo verklaarde u meermaals dat uw oom een rol heeft in AL en hij een goede relatie heeft met parlamentslid S. K., maar bleef u hier verder uiterst vaag en onduidelijk over. Zo gaf u aan dat u geen idee had wat zijn functie voor AL was en verklaarde u dat u zich hieromtrent nooit verder informeerde. Uiteindelijk stelde u dat er verteld werd dat uw oom een leider van AL is en hij voor de verkiezingen campagne voerde voor AL, maar ook niet meer dan dat (zie gehoorverslag CGVS p.12/21). Betreffende uw bewering dat uw oom leider was van AL, dient het CGVS op te merken dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS verklaarde dat uw oom lid was van de AL, en S. K. de leider van AL is. U hierop gewezen tijdens het gehoor bij het CGVS, verklaarde u plots weer dat u niet weet wat uw oom zijn exacte positie is en verwees u naar het feit dat hij van alles deed voor S. K. (zie gehoorverslag CGVS p.19/21). Hieruit blijkt dat u opnieuw vaag en onduidelijk blijft over de politieke rol van uw oom en dient besloten te worden dat u niet in staat was om het CGVS te overtuigen van de politieke banden van uw oom.

Gezien bovenstaande opeenstapeling van leugenachtige verklaringen omtrent de ongeloofwaardige documenten die u voorlegde, de plaatsen waar u afgelopen jaren heeft verbleven en uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent het politiek profiel van uw oom en het feit dat u uw identiteit niet aannemelijk maakte, kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verdere asielaas. Uw geloofwaardigheid werd immers geheel ondermijnd.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat als een enig middel kan worden beschouwd, beroept verzoeker zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht en van “*artikels 1 en 2 afdeling A van de Conventie van Genève van 1951*”.

Verzoeker meent te voldoen aan de omschrijving van vluchteling en is absoluut niet akkoord met de motieven van de bestreden beslissing. Wat betreft zijn identiteit geeft verzoeker aan dat hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten omwille van de problemen die hij met zijn oom ondervond, doch dat hij nooit de intentie heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden, meer nog dat hij dit nooit gedaan heeft. Hij wijst erop dat hij immers zijn geboorteakte en *nationality certificate* heeft ingediend bij zijn asielaanvraag. Voorts stelt verzoeker vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat valse documenten eenvoudig te verkrijgen zijn in Bangladesh, zodat – zelfs mocht hij wel aan documenten geraken die zijn identiteit nog meer aantoon – de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich indekt door te zeggen dat er een graad van corruptie is in Bangladesh. Verzoeker hekelt echter dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet heeft onderzocht of zijn documenten wel degelijk valse documenten betreffen. Voorts betoogt hij dat de algemeenheid over de graad van corruptie in het land van herkomst de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet mag beïnvloeden, daar zij niets te maken heeft met het asielaanvraag van verzoeker en zijn gegronde vrees voor vervolging. Daarnaast stelt verzoeker dat hem allerminst een gebrek aan interesse kan worden verweten. Hij voert aan steeds eensluidende en coherente verklaringen te hebben afgelegd met betrekking tot zijn asielaanvraag, zodat het onzorgvuldig is dat de commissaris-generaal zijn verklaringen niet heeft onderzocht. Verzoeker houdt tevens voor dat hij er alles aan gedaan heeft om bijkomende informatie te bekomen, doch dat dit tot op heden niet is gelukt en dat hij in zijn land van herkomst een doelwit vormt en zijn leven in gevaar is. Verzoeker gaat evenmin akkoord met de motivering van de bestreden beslissing waarin overwogen wordt dat hij niet heeft aangetoond een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in Bangladesh. Verzoeker meent immers dat hij wel degelijk eensluidende verklaringen heeft afgelegd en begrijpt bijgevolg niet waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hiermee weigert rekening te houden. Hij verwondert zich tevens over het feit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem verwijt dat hij precieze data kan vertellen en daarop besluit dat zijn kennis ingestudeerd is. Immers, mocht hij de data niet precies hebben kunnen zeggen, zou de commissaris-generaal tot het besluit zijn gekomen dat zijn verklaringen tegenstrijdig, vaag en onduidelijk van aard waren. Verzoeker herhaalt dat het voor hem onmogelijk is om naar zijn land van herkomst terug te keren, dat hij het nodige heeft gedaan om bijkomende bewijsstukken te verzamelen en hij gehandeld heeft naar de geldende regelgeving en van goede wil is.

Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de veiligheidssituatie in Bangladesh niet onderzocht heeft, staat naar mening van verzoeker haaks op het zorgvuldigheidsbeginsel. De situatie in Bangladesh is immers tot op heden zeer onveilig, zeker door de terroristische aanslagen die toegeschreven worden aan islamitische groepen, hetgeen ook wordt bevestigd door het Belgische reisadvies, aldus verzoeker. Verzoeker stelt dat een terugkeer zou neerkomen op een schending van artikel 3 EVRM, nu hij in Bangladesh een doelwit vormt en zijn leven in gevaar is. Hij meent bovendien dat het onaanvaardbaar is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit weigert te onderzoeken en louter het volgende stelt: “*Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement*”, wat naar mening van verzoeker flagrant onredelijk is gelet op het feit dat het verbod op refoulement de hoeksteen van het internationaal vluchtelingenrecht is. Na een theoretische bespreking van de desbetreffende wetsartikelen en rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) besluit verzoeker dat het duidelijk is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk een onderzoek naar de veiligheidssituatie in Bangladesh diende uit te voeren.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit dat hij voldoet aan de criteria van de Conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling en past vervolgens de verschillende criteria toe op zijn casus. Wat betreft de toekenning van de subsidiaire bescherming herneemt verzoeker dat het onaanvaardbaar is dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nalaat om dit luik te motiveren in de bestreden beslissing, dat nochtans een apart statuut vormt.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende stukken: reisadvies van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken (stuk 3) en het "Annual Report. Bangladesh Events of 2015" van Human Rights Watch (stuk 4).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen enkel overtuigend document ter ondersteuning van zijn identiteit of asielrelaas voorlegt; (ii) verzoeker tegenstrijdige, vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de plaatsen waar hij de afgelopen jaren heeft verbleven; (iii) verzoeker niet in staat is om enig begin van bewijs voor te leggen waaruit blijkt dat hij Bangladesh daadwerkelijk in november 2011 verliet, noch van de plaatsen waar hij nadien zou hebben verbleven wat verder afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid; (iv) verzoeker een uiterst ingestudeerde kennis tentoonspreidt met betrekking tot de data dat hij in Pakistan, Iran en Turkije verbleef; (v) gelet op verzoekers leugenachtige verklaringen omtrent het Facebookprofiel van MD S. en gelet op het feit dat deze persoon dezelfde naam heeft als verzoekers broer en hij in Madaripur verblijft, verzoekers bewering als zou hij samen met zijn broer Bangladesh diende te ontvluchten, wordt ondermijnd en (vi) verzoeker geen enkel overtuigend document, noch aannemelijke verklaringen aflegt aangaande zijn bewering als zou zijn oom S. zijn vader hebben vermoord, noch aannemelijk maakt dat deze oom tot de AL zou behoren waardoor hij geen hulp kon inroepen van de Bengaalse politiediensten.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 21 september 2016 (CG nr. 1520888), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig

kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een geponde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette asielaanvraag, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn asielaanvraag, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In de mate verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet onderzocht heeft of de door hem neergelegde documenten vals zijn, merkt de Raad op dat verzoeker er ten onrechte van uitgaat dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de geboorteakte en *nationality certificate* niet kunnen opwegen tegen de in de bestreden beslissing aangehaalde leugenachtige en ongeloofwaardige verklaringen omtrent de plaatsen waar verzoeker de afgelopen jaren verbleven heeft, het politiek profiel van zijn oom en zijn identiteit. De Raad benadrukt in dit verband dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig aanvraag kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Alwaar verzoeker nog aanvoert dat de algemeenheid over de graad van corruptie in Bangladesh de bestreden beslissing niet mag beïnvloeden, doch dat opvalt dat de commissaris-generaal zich indekt door dit aan te voeren, herhaalt de Raad dat documenten slechts objectieve bewijswaarde hebben voor zover een waarachtig aanvraag wordt ondersteund, wat *in casu* niet het geval is zoals blijkt uit de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker betoogt dat hij steeds eensluidende en coherente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn asielaanvraag, dat hij er alles aan gedaan heeft om bijkomende informatie te bekomen en stelt dat hij een doelwit vormt in zijn land van herkomst waardoor zijn leven in gevaar is in Bangladesh, komt hij in wezen niet verder dan het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het poneren van een vrees voor vervolging, waarmee hij evenwel niet vermog de pertinente motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen waarin wordt overwogen dat verzoeker geen enkel overtuigend document ter ondersteuning van zijn identiteit of aanvraag voorlegde.

Verzoekers tegenstrijdige en vage verklaringen omtrent zijn verblijfplaatsen in Bangladesh, verzoekers gebrek aan bewijs van zijn eerdere verblijfplaatsen en zijn leugenachtige verklaringen omtrent het Facebookprofiel van MD S. – die dezelfde naam heeft als verzoekers broer en in Madaripur verblijft –, vormen de determinerende motieven om zijn verklaringen omtrent zijn eerdere verblijfplaatsen, het gebrek aan bewijs van deze verblijfplaatsen en zijn bewering als zou hij samen met zijn broer S. Bangladesh hebben moeten verlaten, als volstrekt ongeloofwaardig te beschouwen. De motivering omtrent het al dan niet ingestudeerde karakter van zijn verklaringen omtrent de data van zijn verblijf in

de landen is overtollig en derhalve niet dienend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven, behoudens het motief omtrent het al dan niet ingestudeerde karakter van zijn verklaringen omtrent de data van zijn verblijf in de landen, vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.3.2.3. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. De argumentatie dat hij in de onmogelijkheid is om de bescherming van de Bengaalse autoriteiten in te roepen, en ten dien einde nog verwijst naar het "*Annual Report. Bangladesh Events of 2015*" van Human Rights Watch (stuk 4) is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.3.3. Subsidiare beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Waar verzoeker nog stelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt niet in staat te zijn of een terugkeerbesluit leidt tot direct of indirect refoulement, gaat verzoeker uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing waarin allerminst dergelijke overweging is opgenomen.

Voorts wijst de Raad erop dat verzoekers bewering als zou in bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd zijn waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiare bescherming, feitelijke grondslag mist. Eenvoudige lezing van de bestreden beslissing toont aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiare beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiare beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad ontwaart noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiare bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Bangladesh actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont met onderhavig verzoekschrift niet aan dat er in zijn land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert. Immers, in zoverre verzoeker verwijst naar het reisadvies van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken (stuk 3) dient te worden benadrukt dat een reisadvies slechts gericht is aan Belgische onderdanen die van plan zijn om naar Bangladesh te reizen doch geenszins een leidraad vormt voor de onafhankelijke instanties belast met het onderzoek van asielaanvragen van personen die de Bengaalse nationaliteit bezitten. Met het "*Annual Report. Bangladesh Events of 2015*" van Human Rights Watch (stuk 4) brengt verzoeker geen argumenten bij die erop duiden dat er in Bangladesh thans sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen

zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Bengaals machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.6. Waar verzoeker in fine vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER